

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vniuersa Theologia Scholastica, Speculatiua, Practica

Ad methodum S. Thomæ, quatuor Tomis comprehensa

Tanner, Adam

Ingolstadii, 1626

VII. Vtrum Angelus possit moueri ab extremo ad extremum, seu quod idem est, ad locum distantem, sine transitu per medium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72856)

Ita Molina, Suarez, alijque citati, contra Vasquez. Probatur ex dictis citat. dub. 3. Tum quia nulla datur eiusmodi vnio realis Angeli cum corpore. Tum quia etiam si daretur, is tamen non posset esse terminus motus localis: quandoquidem motu locali per se ac necessario non variatur aut mutatur, vt dictum: quare non potest etiam esse fundamentum relationis distantiae, ad fixas partes mundi. Denique ipsemet Vasquez fatetur, eum modum non semper, neque necessario acquiri, vel haberi ab Angelo, quoties mouetur localiter.

16 Vnde sequitur altera pars assertionis. Quia per illud vbi intrinsecum optime explicantur omnia, quæ ad terminum motus localis requiruntur: nimirum 1. quod sit aliquid positium, reale, accidentale in ipso Angelo. 2. quod per se motu acquiratur etiam in vacuo. 3. quod motus cum illo identificetur. 4. quod semper mutetur, quoties Angelus siue per se, siue per accidens loco mouetur. 5. quod sit fundamentum distantiae ad fixas partes mundi; quæ omnia patent ex dub. 2.

17 Et confirmantur hæc omnia ex analogia motus corporei; nam & hic alium terminum proprium ac intrinsecum non habet, quam hoc vbi locale corporum; tum ab exemplo cælorum inferiorum, qui motu primi mobilis mouentur; aut etiam nauæ, qui motu nauis mouetur; imo etiam animæ in corpore, & corporis CHRISTI sub speciebus; nam & hæc nouum vbi intrinsecum acquirunt, quoties loco mouentur; etiam si per accidens tantum moueantur; vt suo loco docuimus, & rectè etiam tradit Suarez hic cap. 14. Neque propterea vel corpus Christi in hostia, vel anima in corpore, simpliciter & absolute dicenda sunt per se moueri; quia vis motiua non directè, sed indirectè solum illis applicatur; ita vt moueantur solum ad motum alterius; qui est vnus ex præcipuis modis motus per accidens, iuxta Aristotelem 5. Physic. capit. 1. etiam si non moueantur per accidens alio sensu, quasi formaliter moueantur per solum motum alienum.

18 Ex quibus etiam dissoluuntur fundamenta sententiarum oppositarum; vt nimirum 1. quod motus localis, etiam corporum; solum sit denominatio extrinseca: vel 2. quod Angeli non moueantur loco, nisi secundum operationem transeuntem. vel 3. non nisi per vnionem realem & formalem cum corpore, &c. quæ falsæ esse, ex dictis constat. Aristoteles autem in contrariū citatus loquitur de termino motus, qui sit res distincta à subiecto, vt est forma substantialis, quantitas, qualitas, &c.

19 Assertio VII. Tametsi vero, vt dictum, in omni motu locali Angeli, vbi eius intrinsecum realiter aliquo modo varietur; non tamen quolibet motu locali Angeli terminus positium acquiritur, & amittitur, sed præter motum localem, quo Angelus amisso priori vbi locali intrinseco, acquirit nouum vbi locale intrinsecum, esse potest in Angelo etiam alius motus localis, quo vel toto permanente priori vbi locali, accedat eidem solum noua pars vbi localis; aut quo parte solum

prioris vbi localis permanente, pars solum aliqua amittatur; ita vt in primo casu motus quidem localis Angeli sit inter terminos positium, & partim deperditius, partim acquisitiuus: in secundo tamen sit mere acquisitiuus, adeoque inter terminum à quo priuatiuum, qui est priuatio maioris vbi, & terminum ad quem positium: in tertio sit mere deperditius siue priuatiuus inter terminum à quo positium, & terminum ad quem priuatiuum. Ita Suarez hic lib. 4. cap. 16. & patet ex dictis supra dub. 3. assert. 5.

20 Probatur assertio. Quia Angelus suo arbitratu potest esse in loco adæquato, vel inadæquato, idq; per vbi diuisibile in ordine ad locum, vt ibidè diximus. Ergo potest vel totum priorem locum amittere, & acquirere nouum, vel in loco inadæquato existens, potest suum vbi extendere, retento quidè priori vbi, sed noua ad eum facta accessione: vel in loco adæquato, aut etiam inadæquato existens potest contrahere se ad minus vbi, sola parte prioris vbi amissa, vt ibidè diximus. Qua ratione etiam in locali motu Angelorum omnis illa varietas cernitur, quam Aristoteles 5. Physic. cap. 1. generatim motui attribuit, vt nimirum sit, vel à subiecto ad subiectum, vel a non subiecto ad subiectum, vel à subiecto ad non subiectum.

21 Contrarium tamen docet, non solum Bassolis in 2. dist. 2. q. 4. a. 1. & quotquot cum illo sentiunt, Angelum per suam substantiam esse non posse nisi in loco adæquato; sed etiam qui negant, vbi locale Angeli, ex parte loci seu spacij, esse extensum & diuisibile; qui proinde asserunt, quoties Angelus se in eodem loco permanens, ad maiorem locum extendit, aut contrahit ad minorem, semper amitti prius vbi, & acquiri nouum, vt cit. dub. 3. retulimus. Sed quas sententias ibidè refutauimus; vbi etiam diximus, esse quoad hoc discrimen inter corpora, & Angelos, illa enim cum non possint esse nisi in locis adæquatis, non possunt localiter moueri nisi à termino positium, ad alium positium, non autem à positium ad priuatiuum, vel à priuatiuum ad positium, vt consideranti facile patebit.

DVBIVM VII.

Vtrum Angelus possit moueri de extremo ad extremum, seu ab vno loco ad aliū sine transitu per medium.

S. Thomas p. 1. p. 53, art. 2.

22 Proponit S. Thomas loc. cit. hanc difficultatem sub terminis paulo generalioribus, idq; dupliciter: nam initio citatæ quæstionis 53. ita articuli secundi argumentum proponit, *Vtrum Angelus moueatur de loco ad locum, pertransendo medium*, at verò titulus, qui eidè articulo præfigitur ita habet, *Vtrum Angelus transeat per medium*, scilicet dum mouetur. Et vero res omnis eodem fere pertinet; siquidem cum in quouis motu Angelico, quo priori loco diuisibili relicto, nouus locus acquiritur, inter principium prioris loci, & extremum alterius (quæ sunt duo quasi extrema) intercedant plura loca media, ita vt Angelus semper in priori ac priori

motum

motum sistere, ac ibi quiescere potuerit, quæstio hæc ad omnem motum localem Angeli potest extendi, saltem eum, quo, ut dictum, Angelus priori loco diuisibili relicto, alium acquirit. Respondet vero S. Thomas loc. cit. motu quidem continuo Angelum ab vno extremo in alterum moueri non posse, nisi transeat per medium; per motum vero discretum posse: de quorum tamen verborum sensu, quoad posteriorem partem, non minus, quam de ipsa est controuersia.

2. Etenim quod dicitur, Angelum posse motu discreto moueri de extremo ad extremum, dupliciter intelligi potest, vel de loco medio participante, ab utroque extremo, vel de loco medio non participante. Sit enim V. G. locus Angeli decempedalis, & moueat se Angelus in alterum locum decempedalem contiguum, & adæquate à priori diuersum; tum inter initium primi, & extremum secundi loci designari possent alij infiniti (synkategorematicæ) decempedales loci communicantes seu participantis; non communicans autem locus nullus; cum nullum plane sit spatium, imo nec punctum intermedium. quod non vel ad priorem vel ad posteriorem locum pertineat, & sub eo contineatur. Moueatur porro idem Angelus à priori loco ad alium non contiguum, sed decempedali V. G. spatio distantem, tum locus medius non communicans erit decempedalis. Nunc igitur est quæstio, quo modo vel ex mente S. Thomæ, vel secundum rei veritatem, possit Angelus de extremo ad extremum locum, siue motu continuo, siue motu discreto, naturaliter moueri, non transeundo per medium; an scilicet hoc intelligendum sit, de medio communicante tantum, an de utroque, an de neutro: quæ quæstio solet à nonnullis etiam sub his terminis proponi, vtrum Angelus moueri possit naturaliter ab vno loco ad alium etiam distantem, & non contiguum. Dico naturaliter, quia omnes supponunt, supernaturaliter, & per absolutam Dei potentiam hoc fieri posse.

3. De hac re sunt tres Doctorum sententiæ. Prima vniuersim affirmat, posse Angelum absque transitu per medium moueri motu discreto, ab vno loco ad alium, etiam distantem, & non contiguum. Ita docent Heruæus in 1. dist. 37. q. 1. a. 2. & tractatu de motu Angeli q. 1. 3. & 4. Marsilius in 2. q. 7. a. 3. Carthusianus in 1. dist. 37. q. 4. Capreolus in 2. dist. 6. q. 1. a. 1. Hispalensis dist. 6. q. 2. Ferrariensis 3. cont. gent. cap. 102. Caietanus, & plerique Thomistæ recentiores hic q. 53. a. 2. Vasquez disp. 196. cap. 2. & tribuitur etiam communiter S. Thomæ cit. q. 53. a. 2. non solum ab auctoribus huius sententiæ, sed etiam à Suarez hic lib. 4. c. 18. & inclinant etiam Henricus quodlib. 4. q. 17. & Ariminensis in 2. d. 6. q. 3. a. 2.

4. Secundâ sententiâ absolute ac vniuersim negat. Ita sentire videntur Alensis 2. part. q. 33. mem. 2. Albertus in 1. dist. 37. art. 2. 3. Bonauentura dist. 37. part. 2. art. 2. q. 2. Richardus a. 3. q. 2. Ægidius 2. part. dist. a. 2. Henricus quodlib. 13. q. 7. quam proinde communiorum inter antiquos Theologos vocat Richardus loc. cit. & Suarez hic lib. 4. cap. 19. num. 1. Quibus etiam Alberinus

tom. 1. princip. 1. coroll. 16. pun. 1. accensetur Molinam, sed qui de loco solum distante loquitur.

5. Tertia sententiâ est, posse Angelum motu discreto, de extremo moueri ad extremum, sine transitu per medium non participans, seu quod idem est, posse moueri sine medio de extremo ad extremum locum coniunctum vel contiguum, non distantem & dislitum, aliquo spatio inter, vtrumque interiecto, nisi hoc ipso spatio prius transitu. Ita cum Scoto in 2. dist. 2. q. 12. siue vltima, docent & distinguunt Gregorius de Valentia q. 4. pun. 1. Albertinus loc. cit. à num. 4. & videtur, ut dictum, consentire Molina hic q. 53. a. 2. Eademque plane, ut bene citauit Gregorius de Valentia loc. cit. est sententiâ Gabrielis in 2. dist. 2. quæstion. 3. vbi expressè dicit, Angelum posse mutari de loco ad locum, & non per medium, si termini illius mutationis sunt indistantes; si vero termini distant, per medium (scilicet non communicans) non posse naturaliter ita moueri. Quamquam à nonnullis in eam sententiâ referatur, quasi dixerit solum posse Angelum motu discreto moueri sine transitu per medium, cum est in loco inadæquato, & mouetur ad locum contiguum adæquatum, v. g. ex loco bipedali extendendo suam præsentiam ad decempedalem; non autem, cum est in loco adæquato: cum tamen hac in re, de loco adæquato vel inadæquato Gabriel nihil distinguit. Ad eundem sensum recte etiam à Valentia intelligitur Richardus loc. citat. quia loquitur de medio inter duo loca Angeli interiecto. Eadem procul dubio est sententiâ Suarez hic lib. 4. cap. 19. quamuis enim absolute negatiuam sententiâ, ut probabiliorem tueatur, semper tamen loquitur de motu ad locum distantem. Hanc igitur sententiâ, cū & ego probabiliorem semper existimauerim, sequentibus assertionibus declaro.

6. Assertio I. Motu continuo non potest Angelus de loco moueri ad locum, siue e communicantem, siue non communicantem, & siue interiecto spatio distantem, siue contiguum, absque transitu per medium. Ita communis omnium, quos citavi, cum Sancto Thomæ hic cit. q. 53. art. 2. adeo ut hæc assertio sit inter Doctores plane certa, & extra controuersiam: quam etiam optime probat S. Thomas ibidem. Quia iuxta Aristotelem 4. Physic. tex. 99. continuitas motus localis secundum prius & posterius sumitur ex continuitate loci, secundum partes successiue deperditæ & acquisitæ; ita scilicet ut mobile prius veniat ad medium, quam ad extremum. Quare etiam Aristoteles de eodem motu locali loquens 6. Physic. tex. 77. ait, quod prius ad medium oportet peruenire, id quod fertur. Et lib. quinto, tex. 22. simili sensu ait: Inter (hoc est inter duo medium) esse id, in quod prius aptum natura est peruenire id, quod mutatur, quam in quod vltimum mutatur. Quæ omnia æquæ etiam procedunt, de loco contiguo ac distante. Et confirmatur. Quia si motus est continuus, necesse est, ut etiam acquisitio termini sit continua, adeoque successiua: Ergo mobile non in instanti est in extremo loci, quem eo motu acquirit; ac proinde necessario

prius

prius fuit in medio; nullibi enim interim fuisse, non potest, ex dictis dub. 2. Quo fit, vt motus continuus sine transitu per medium plane implicet contradictionem; ita vt nec per absolutam Dei potentiam fieri possit.

7 **A**ssertio II. Sed nec motu discreto Angelus naturaliter moueri potest, ab vno loco ad alium, interiecto spatio distantem, sine transitu per medium: ac proinde non potest moueri ab extremo ad extremum, sine transitu per medium non communicans, si quidem tale medium inter extrema sit interiectum. Ita sentio cum authoribus secundæ & tertiæ sententiæ, contra primam sententiam; quæ etsi non sit omnino improbabilis; minus tamen probatur; non solum quia hæc opposita est consuetudini veterum Scholasticorum, vt dictum, sed etiam quia melioribus rationibus nititur. Cum oppositæ sententiæ authores seze non nisi falsis fundamentis nitantur, vt dicitur.

8 **I**n rationibus autem pro hac assertionem referendis; tametsi Authores discrepent, & vero difficile sit, rationem à priori, aut plane conuincentem adferre, vt patet ex ijs, quæ fuse disserit Suarez cit. cap. 19. mihi tamen hæc maxime probantur. Prima sumitur à posteriori seu effectu. Quia minus est agere in distans, seu virtutem vel actionem suam transmittere in distans, sine transitu per medium, quam suam substantiam in loco distanti collocare sine transitu per medium: sed Angelus non potest naturaliter agere in distans, nisi transmittendo virtutem seu actionem per medium, vt patebit quæst. 5. Ergo, &c.

9 **S**ecundo; Eadem quoad hoc videtur proportio inter duo loca extrema; quæ aliquo medio seiuncta sunt, quæ est inter tempus præteritum & futurum, quæ tempore seu nunc præsentem intermedio seiunguntur: at vero impossibile est, vt supposita existentia temporis, res aliqua, in suo esse permanens, à tempore præterito transeat in futurum, nisi per medium tempus seu nunc præsens: Ergo etiam impossibile est, vt res aliqua in suo esse permanens naturaliter transeat de extremo ad locum extremum distantem, sine transitu per medium, vt argumentatur etiam Gabriel loc. cit. Fateor tamen esse aliquam disparitatem, inter tempus & locum; quia cum tempus intrinsece successiuum sit, non potest nec discreto quidem motu, aut per vllam etiam potentiam, res in suo esse permanens coexistere tempori præterito & futuro simul aut successiue, nisi per medium transeundo; coexistat etiam ipsi nunc temporis præsentis; quare etiam ratio præsens etsi non omnino conuincat, facit tamen rem probabilem.

10 **T**ertio, si Angelus posset moueri ad locum distantem, sine transitu per medium, nulla causa esset, cur non vno instanti ad quemlibet locum remotissimum naturaliter se posset transferre; ita vt cum toto tempore præcedente quiescisset in celo Empyreo V. G. vno momento posset esse in terra, vel in purgatorio: at hoc videtur incredibile & plane excedens vires naturales substantiæ create: esset enim hac ratione virtus motiua Angeli, quasi infinita; cum etiam multiplicata in

infinitum distantia loci, par facilitas esset, illic momento se collo candi; neque hac ratione inter Angelos quoad celeritatem motus esset differentia. **Q**uarto. Nullum corpus, seu res naturalis nobis cognita potest moueri de loco in locum, distantem, absque transitu per medium; neque vlla ratio, aut experientia, vel authoritas probat oppositum de Angelo: Ergo probabilius est, nec Angelum id posse.

Assertio III. Potest tamen Angelus motu discreto naturaliter se mouere ad locum coniunctum, vel contiguum, siue communicantem siue non communicantem cum priore; absque transitu per medium. Ita authores primæ & tertiæ sententiæ; adeoque communis Theologorum; cui existimo, etiam ex authoribus secundæ sententiæ teipsa neminem aduersari, prætereos qui motum discretum Angeli plane negant, in quibus est Ariminensis, vt dictum dub. præced.

Probatur primo; Quia si Angelus motu discreto necessario transiret per loca media participantia, tum necesse foret, transire per omnia eiusmodi loca participantia; cum sit eadem ratio omnium: sed hoc est impossibile; sequeretur enim in fine motus esse quasi numerata ab Angelo loca infinita participantia; quæ inter vt- rumque extremum inter sunt: nam motus discretus, qui per interrupta instantia fit, facit numerum; continuus non item. Quæ est ratio S. Thomæ, & Scoti locis citatis.

Secundo. Quia eodem modo anima rationalis V. G. simul & in instanti, adeoque sine transitu per medium, informaret totam partem aliquam corporis, si simul dispositam reperiret. Tertio. Hoc ipso, quod Angelus motu discreto simul & in instanti se constituit in toto loco adæquato sublequente, non prius est in loco medio, quam in extremo adæquato: Ergo hoc motu non transit per medium.

Quarto. Moueri localiter ad extremum, transeundo per medium, proprie est acquirere prius locum medium, & eo relicto venire ad extremum; transire enim relinquere quoddam est: atqui cum Angelus de loco ad locum coniunctum, siue contiguum, motu discreto mouetur, nullus locus medius potest assignari, ad quem ita prius moueatur Angelus, vt eum, veniendo ad extremum relinquat: nulla enim pars loci acquiritur, quæ deseratur, vel contra: sed posterior locus totus simul acquiritur, prior itidem totus simul deseritur. Ergo impossibile est, vt motu discreto Angelus moueatur de loco ad locum coniunctum, siue contiguum, transeundo per medium: ac proinde nisi omnino negetur motus discretus Angeli, negari non potest, eum fieri absque medio participante. Diuersa est ratio corporis; quod cum plane motu discreto de loco ad locum moueri non possit, ob intimam suam extensionem & diuisibilitatem, nõ potest vllò modo de loco ad locum moueri, sine transitu per medium, vt recte etiam notauit S. Thomas cit. q. 52. a. 2.

Posset tamen aliquis de nomine contendendo, dicere, sufficere ad motum discretum Angeli per medium, vt prius ratione, vel natura, relinquatur

& acquiratur vna pars loci, quam alia; sed hoc est contra receptum loquendi vsus, & proprietatem verborum, vt recte Vasquez loc. cit. quicquid in contrarium disserat Suarez hic lib. 4. cap. 22. num. 3. Cum enim Aristoteles loc. cit. dixit, in motu prius perueniri ad medium, quam ad extremum, non sane locutus est de prioritate solum rationis seu naturæ, sed temporis, cui etiam motum æquiparari docuit.

16 Argumenta vero authorum primæ sententiæ iam aliunde refutata sunt: supponunt enim plerique falsa principia; vt quod Angelus secundum se ac substantiam suam, vere non sit in loco, nec moueatur loco; sed solum secundum effectum; vt de Heruzo dub. 1. dictum: vel quod Angelus non sit in loco nisi per operationem transeuntem, seu applicationem virtutis ad illam; quam cui velit loco possit applicare, vel non applicare; vt de Thomistis dictum dub. 3. vel quod Angelus sit in loco per vnionem realem & voluntariam ad aliquod corpus; quam ita possit vni loco seu corpori etiam remoto applicare, vt non necessario etiam applicet locis seu corporibus intermedijs, vt de Vasquez dictum dub. 3.

17 Quod vero ad Sanctum Thomam attinet, equidem cum Gregorio de Valentia & Albertino locis citatis probabiliter existimo, eum reipsa à nobis non dissentire; sed locutum solummodo fuisse, iuxta sensum tertix assertionis, de medijs participantibus, non de alijs: quia de illis solum procedit eius ratio; non de istis; hæc enim infinita non sunt, sed illa tantum; quod etiam magis patebit eius verba consideranti.

DVBIVM VIII.

De velocitate motus Angelici: Et speciatim, an Et qua ratione Angelus moueri possit in instanti, maxime ad locum distantem.

S. Thomas 1. p. q. 53. a. 3.

1 Explicata ratione motus Angelici, tum quoad substantiam, tum respectu loci seu spatij, superest, vt de eo etiam disseramus per comparationem ad tempus, quo peragitur, & ex quo etiam desumitur velocitas motus: siquidem motus localis velocior est ille, qui eodem tempore plus spatij conficit.

2 De qua quidem re, generatim loquendo, certum est, motum Angeli (pro arbitrato tamen ipsius Angeli, vt optime notauit etiam S. Thomas q. 53. a. 3. ad 1.) esse posse velocissimum, siue is motu continuo, siue discreto velit moueri. Ita enim expresse docent SS. Patres, qui propterea motum eorundem alitibus comparant, & addunt momento posse esse vbique, nempe quasi moraliter, vt regulimus supra dub. 6. assert. 2. Et ratio sumitur, tum à perfectione naturæ; quæ vti cæ-

teras proprietates naturales, ita etiam vim motiuam vti que perfectiorem habet, quam in corporibus cernatur; spectat autem ad perfectionem facultatis motiuæ posse celeriter mouere: tum ex conditione mobilis, & habitudine Angeli ad medium; siquidem ex neutro capite, cum ipse spiritualis & incorporeus sit, vllam penitus patitur resistentiæ, cum sine vlla diuisione medijs, penetratione quadam peruadere & percurrere possit omnia; tum denique ex impatibilitate spiritualis naturæ, quæ nullo motus aut spatij longitudine siue continuatione fatigatur.

Duo vero sunt dubia. Primum, vtrum Angelus etiam in instanti moueri localiter possit; secundo, vtrum velocitas motus Angelici sit determinata ad certum tempus, seu longius, seu breuius, pro maiori aut minori perfectione Angeli; quod sequentibus assertionibus declaramus.

4 Assertio I. Motus Angeli continuus fieri non potest in instanti; sed solum in tempore continuo. Ita communis & certa omnium Doctorum sententiæ cum S. Thoma cit. quæst. 53. a. 3. neque de hoc est vlla controuersia. Ratio patet ex dictis dubijs præced. Quia de ratione motus continui est, vt mobile partim sit, in termino à quo, partim, in termino ad quem; adeoque vt prius sit in medio, quam in extremo loco, seu termino loci, iuxta Aristotelem 6 Physic. cap. 4. & 10.

5 Assertio II. Nullus etiam motus Angeli, ab vno loco ad alium locum ita distantem, vt cum suo spatio excedat locum adæquatum eiusdem, fieri potest, nisi in tempore. Hæc assertio est contra Albertum in 1. dist. 37. a. 23. & 24. (qui tamen non satis constanter loquitur) item contra Henricum quodlib. 13. q. 7. Ariminensem in 2. dist. 6. q. 3. a. 2. Maiorem dist. 2. q. 12. Marfilium in 2. quæst. 7. & vt citat Ariminensis contra Hybernicum; qui existimant, motu discreto Angelum moueri posse etiam ad locum ita distantem in instanti; & addit Hybernicus, ita etiam necessario moueri.

6 Sed nostra assertio est communis cæterorum Theologorum, quam tradunt sanctus Thomas hic quæst. 53. a. 3. Caietanus, & Thomistæ recentiores ibidem, Bonauentura in 1. dist. 37. part. 2. q. 3. Richardus art. 3. q. 3. Egidius part. 2. dist. q. 13. Scorus in 2. dist. 2. q. 11. Gabriel q. 3. a. 3. Capreolus in 2. dist. 6. q. 1. a. 1. Ferrariensis 3. cont. gent. cap. 102. item Gregorius de Valentia q. 4. punct. 2. Molina hic cit. q. 53. a. 3. Vasquez disp. 197. c. 2. Suarez hic lib. 4. cap. 22.

7 Probatur assertio. Quia si Angelus hoc casu moueretur in instanti, tunc simul ac in eodem instanti esset in loco medio adæquato, & vltra illum in loco remotiori; vt necessario concedunt Ariminensis, & Maior, alijque nonnulli aduersæ sententiæ authores: at vero consequens excedit naturalem virtutem ac facultatem Angeli; vt qui naturaliter esse non potest, in maiori loco, quam sit locus eius adæquatus: ac præfertim etiam quia ea ratione sequeretur, Angelum simul esse posse, etiam in duobus locis adæquatis, & per consequens etiam in pluribus, imo in quibusuis locis etiam remotissimis, cum par sit ratio de duobus

locis